

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010166
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620010166.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému C. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného C. T., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020, sp. zn. 1T/34/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. februára 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného C. T. a prokurátora Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) v bode I. uznal obžalovaného C. T. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že :
dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hod. v obci D., okres F. na ul. C. z bočnej strany rodinného domu č. XX/XX nachádzajúceho sa na ul. T., zastavil na osobnom motorovom vozidle značky W. D., farby modrej metalízy tmavej, číslo EČ: F pri poškodenej G. C., ktorá kráčala po ceste, následne stiahol okno spolujazdca a zakričal jej slová v znení: „C. som ti povedal, ťa jak psa odjem!“ a odišiel na aute preč, a taktiež dňa 21.01.2020 v čase o 09.55 hod. prišiel obžalovaný opäť na vozidle značky W. D. do obce D. pri rodinný dom č. XX/XX z jeho bočnej strany od ulice C., vystúpil z vozidla a prešiel k tam zaparkovanému vozidlu značky A. Clio patriacemu rodine C., kde za predný stierač čelného skla založil rukou napísaný list s vulgarizmami na osobu poškodenej G. C. adresovaný jej rodičom, kde uviedol, že nech si poškodená kúpi invalidný vozík, keďže ho bude potrebovať, čím u poškodenej osoby G. C. vyvolal strach, o život a zdravie a obavu, že obžalovaný môže svoje vyhrážky uskutočniť.

Súd I. stupňa za to podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., uložil trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 Tr. zák., výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a určil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Súčasne podľa § 51 ods. 3, písm. f/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. uložil povinnosť spočívajúcu v zákaze kontakt s poškodenou G. C., narodenou XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, D., a to v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami a príkaze nepriblížiť sa k poškodenej G. C., narodenej XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, D., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia a pracoviska poškodenej.

V bode II. súd I. stupňa obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany číslo Pv 39/20/4406-51 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného

prenasledovania podľa § 360a/ ods. 1 písm.b/, písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe, že :
od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, v mieste trvalého bydliska obžalovaného v E., okres F., ako aj na iných miestach, na ktorých sa obžalovaný zdržiaval, proti vôli poškodenej G. C., písal opakovane cez aplikáciu G., sociálnej siete W. správy, v ktorých sa vyznával zo svojich citov, s ľúbostným obsahom, v ktorých ju vyzýva k prejavu náklonnosti k jeho osobe, vzájomnému stretávaniu sa, správy so sexuálnym obsahom, kde ju okrem iného vyzýva k pohlavnému styku, komentujúc jej vzhľad, následne keď pošk. G. C. nekonala v zmysle jeho predstáv, po tom ako neopätovala jeho náklonnosť, potom ako neakceptovala jeho návrhy a neopätovala jeho náklonnosť a vyjadrila nevôľu voči takémuto správaniu obžalovaného, zablokovala si prijímanie týchto správ od obžalovaného, a žiadala ho, aby ju nijakým spôsobom nekontaktoval, obžalovaný jej ako odplatu za takéto odmietnutie následne zasielal správy s obsahom, kde jej hanlivým spôsobom vyčítal jej správanie sa voči jeho osobe, nepriamo naznačoval možnosť negatívneho následku v prípade jej nevyhovenia v ním požadovanom smere, zároveň v tomto období nadmerne, neprimerane a proti vôli pošk. G. C. vyhľadával jej prítomnosť na spoločnom pracovisku D. K. E., s.r.o. D. cesta XXXX/XX v F., kde sa sústavne a bezdôvodne zdržiaval v jej osobnej blízkosti, aj napriek tomu, že ho na túto skutočnosť pošk. G. C. dostatočne upozornila, obžalovaný v takomto správaní voči nej naďalej pokračoval a to až do takej miery, že bol za to disciplinárne riešený v zamestnaní, a postihnutý preradením na inú pracovnú zmenu, pričom obžalovaný ako odplatu voči poškodenej sa k nej vulgárne správal ukazovaním vztyčeného prostredníka, opakovane ju sledoval na motorovom vozidle cestou z práce, a demonštratívne jej dával takto najavo svoju nevôľu, a jeho prítomnosť v blízkosti poškodenej a tiež poškodenej písal a doručoval listy v mieste jej bydliska, pričom poškodená G. C. takéto správanie obžalovaného vnímala ako napätie, stres, a pociťovala strach z obžalovaného o seba, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, z ktorého je obžalovaný stíhaný.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení odvolaním napadol okresný prokurátor s tým, že do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku a je podané v neprospech obžalovaného.

V zákonnej lehote rozsudok súdu I. stupňa odvolaním napadol aj obžalovaný.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania ohľadom bodu I. obžaloby uviedol, že súd I. stupňa uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., pričom zo skutkovej vety oproti obžalobe vypustil časť týkajúcu sa jeho konania „z pomsty“, teda osobitného motívu spáchania trestného činu. S takouto právnou kvalifikáciou a posúdením skutku sa prokurátor nestotožnil, keďže v rámci dokazovania v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní sú tak orgány činné v trestnom konaní ako aj súd zohľadniť všetky okolnosti spáchania trestného činu a podriať ich pod všetky skutkové podstaty, toho ktorého trestného činu. V danom prípade považoval za potrebné konanie obžalovaného posudzovať komplexne, najmä v súvislosti s priamym svedectvom poškodenej G. C.. Mal za preukázané, že v danom prípade sa zo strany obžalovaného vo vzťahu k poškodenej jednalo o konanie, ktoré bolo odrazom odmietavého postoja poškodenej k obžalovanému, ktoré zjavne vybočovalo zo zásad normálneho správania sa v rámci riešenia medziľudských vzťahov. Z dokazovania vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenu G. C. nikdy nebol žiadny iný vzťah ako kolegiálny, pričom po tom, ako obžalovaný začal nadmerne vyhľadávať prítomnosť a osobnú blízkosť poškodenej a začal ju kontaktovať osobne ako aj prostredníctvom elektronickej komunikácie a táto mu dala jasne najavo, že si takéto kontaktovanie a komunikáciu neželá, bolo možné konštatovať, že obžalovaný takémuto opakovanému odmietnutiu odmietol vyhovieť a naopak, jeho svojvoľné kontaktovanie poškodenej, osobne alebo elektronicke, sa ešte zintenzívnilo až do takej miery, že z hľadiska závažnosti vo vzťahu k vyhrážkam na adresu poškodenej bol obžalovaný vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že konštatovanie poškodenej obžalovaným bolo z jeho strany motivované akousi posadnutosťou poškodenu.

Čo sa týkalo oslobodenia obžalovaného spod bodu II. obžaloby, teda zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b/ Tr. zák., prokurátor vyjadril nesúhlas s rozhodnutím súdu I. stupňa. Dokazovaním v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že obžalovaný nesporne neprimerane, mnohopočetne a proti vôli túto konštatoval tak, že vyhľadával jej osobnú blízkosť na pracovisku a to po dlhší čas i napriek tomu, že mu poškodená dala opakovane zjavne najavo, že je to jej proti srsti, aby sa zdržiaval v jej blízkosti, resp. ju elektronicke kontaktoval. Obžalovaný to však nerešpektoval a keď to poškodená riešila v zamestnaní tak, že tieto problémy s obžalovaným ohlásila svojim nadriadeným, boli z ich strany urobené opatrenia, aby nepracovali na jednej pracovnej zmene. Ani

tieto opatrenia však nezabránili kontaktom obžalovaného s poškodenou, keďže obžalovaný poškodenej písal správy z telefónu ďalšieho kolegu.

Prokurátor upriamil pozornosť na evidenciu priestupkov, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný bol v roku 2019 trikrát postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pričom toto konanie tiež smerovalo voči poškodenej G. C.. Aj napriek týmto priestupkovým postihom obžalovaný v prenasledovaní poškodenej neprestal.

Ďalej poukázal na správy na Facebooku, ako aj cez Messenger, z ktorých malo vyplynúť konanie obžalovaného popísané aj v skutku podanej obžaloby. Následne poukázal aj na výpovede svedkov, predovšetkým B. L., A. C., A. R. a F. K., pričom uvedení svedkovia sa mali vyjadrovať k vzťahu obžalovaného s poškodenou.

Čo sa týka uloženého trestu, tento tak, ako bol uložený súdom I. stupňa považoval vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania skutku a jeho následok za neprimerane mierny. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v roku 2013 právoplatne odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 03.08.2016 so skúšobnou dobou do 03.08.2018, považoval za zákonne uložený trest a to trest úhrnný podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. (po uznaní viny za oba trestné činy podľa obžaloby) s použitím § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. vo výmere 1,5 roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V neposlednom rade prokurátor poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný po tom, čo bol dňa 01.10.2020 v tejto trestnej veci prepustený, bol zadržaný ako podozrivý za ďalšie nebezpečné vyhrážanie voči poškodenej G. C..

V závere písomne podaného odvolania prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vo výroku o vine, o treste a oslobodení obžalovaného spod obžaloby a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. odvolací súd vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Dňa 24.09.2020 podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo bez dôvodných pochybností, že by sa skutok, kladený mu za vinu stal tak, ako bol popísaný v obžalobe. Tvrdenie poškodenej o údajnom vyhrázaní sa nebolo podložené žiadnym iným relevantným dôkazom, pričom súd I. stupňa mal v jeho prípade jednoznačne aplikovať trestnoprávnu zásadu in dubio pro reo. Neexistoval žiadny relevantný dôkaz o údajnom výhražnom obsahu slov obžalovaného na adresu poškodenej dňa 03.01.2020, navyše aj z listu, ktorý napísal poškodenej dňa 04.01.2020 teda deň po tom, ako sa mal poškodenej údajne vyhrážať, je zrejme, že s poškodenou si chcel vyriešiť nezhody vzájomnou komunikáciou a nie vyhrázaním alebo dokonca násilím. Ani z kamerového záznamu z údajného incidentu zo dňa 03.01.2020 nevidieť, že by sa poškodená nejako zľakla alebo že by urýchlene utekala zo strachu domov, či dala inak najavo náznak nejakého strachu z toho, čo jej mal povedať, teda v tomto smere považoval za oveľa dôveryhodnejšie svoje tvrdenie, že poškodenej povedal niečo úplne iné, než ona tvrdila.

Čo sa týka druhého potenciálneho skutku zahrnutého v bode I. napadnutého rozsudku, teda listu zo dňa 21.01.2020, ktorého napísanie nijako nepoprel, tak v tomto liste neuvádzal žiadne konkrétne vyhrážky smrťou, ublížením na zdraví, či iným závažným spôsobom a to či už smerom k poškodenej alebo k jej rodičom. Svojimi vyjadreniami ohľadne obsahu a dôvodov napísania tohto listu obžalovaný uviedol, že nemal záujem týmto listom sa nijako poškodenej alebo rodičom akokoľvek vyhrážať, pričom považoval za možnosť, že v znení v akom bol ten list doložený v trestnom spise, je možné tento v určitých súvislostiach pochopiť zo strany poškodenej aj ako výhražný i keď ho tak vážne nemyslel. Pri ukladaní trestu súd I. stupňa nemal, resp. nemusel prihliadať na predchádzajúce odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť a tak mal pri rozhodovaní o výške trestu vychádzať zo základnej trestnej sadzby. Napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v bode I. považoval za minimálne čiastočne nesprávny a nezákonný a preto navrhol, aby ho odvolací súd oslobodil spod obžaloby aj ohľadne skutku uvedeného pod bodom I. napadnutého rozsudku. Pokiaľ by odvolací súd druhý parciálny skutok pod bodom I., teda list zo dňa 21.01.2020 považoval zhodne ako súd I. stupňa za dostatočné naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. navrhol vypustiť aspoň prvý parciálny skutok, teda skutok zo dňa 03.01.2020.

Čo sa týka výroku o treste, tu navrhol v prípade neoslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu neprihliadať na priťažujúcu okolnosť predchádzajúceho odsúdenia a pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rozhodovať o výške trestu v rámci základnej trestnej sadzby do jedného roka, pričom za primeranú výšku trestu považoval trest nižší ako bol uložený súdom I. stupňa, teda

trest v strede výmery trestnej sadzby a to 6 mesiacov s podmieneným odložením výkonu uloženého trestu vrátane probačného dohľadu a určením primeranej skúšobnej doby ako i s uložením zákazu kontaktovania poškodenej a príkazu nepriblížiť sa k nej na určenú vzdialenosť a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlia a pracoviska.

Obžalovaný zaslal aj písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, v ktorom poukázal na ním podané odvolanie voči napadnutému rozsudku súdu I. stupňa, pričom vyslovil, že s odvolaním prokurátora sa nestotožnil a mal za to, že súd I. stupňa sa s výhradami odvolania prokurátora správne vysporiadal už pri vynesení napadnutého rozsudku a preto podané odvolanie zo strany prokurátora nepovažoval za plne dôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajského prokurátora zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktoré žiadnym spôsobom nezmenil a nedoplnil. Odvolanie obžalovaného práve z dôvodov uvádzaných v podanom odvolaní prokurátorom považoval za nedôvodné. V konečnom návrhu na verejnom zasadnutí zástupca krajského prokurátora zotrval na návrhu na rozhodnutie tak, ako bolo uvedené v písomne podanom odvolaní, teda navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vo výroku o vine, o uloženom treste a oslobodení obžalovaného a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby znovu konal a rozhodol. Ohľadom odvolania obžalovaného navrhol toto ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomne vypracované dôvody odvolania ako aj na písomne podané vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, ktoré boli dostatočne rozsiahle zdôvodnené. V konečnom návrhu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť a ohľadne odvolania obžalovaného, navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám tak, že oslobodí obžalovaného spod obžaloby aj zo skutku uvedeného pod bodom I. V prípade, ak odvolací súd by vzhladol dôvody na uznanie viny obžalovaného, či už z parciálnej časti skutku, alebo celého skutku, navrhol uložiť obžalovanému nižší trest a to v polovici zákonnej trestnej sadzby, teda 6 mesiacov, bez prihliadnutia na priťažujúcu okolnosť a uložiť mu primeranú skúšobnú dobu aj s uložením zákazov a príkazov tak, ako boli uložené súdom I. stupňa.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa v plnom rozsahu stotožnil s vyjadrením obhajcu na verejnom zasadnutí, pričom dôvody podaného odvolania doplnil v tom smere, že poškodenej sa v celom konaní vôbec nevyjadrovala k tomu, že by mala obavu alebo strach a až na hlavnom pojednávaní na položené otázky odpovedala len, že sa zľakla. Podané odvolanie prokurátorom nepovažoval za dôvodné, pretože aj zo svedeckých výpovedí malo vyplývať, že sa nič také nestalo.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohli odvolatelia podať odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolania obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na jednotlivé, vo veci vykonané dôkazy, tieto tak jednotlivo ako aj v ich súhrne vyhodnotil a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu v podanej obžalobe okresného prokurátora Topoľčany zo dňa 08.06.2020, sp. zn. Pv 39/20/4406 s tým, že upravil skutok na základe vykonaného dokazovania a jednoznačne

preukázaných skutočností. Aj odvolací súd sa stotožnil s takýmto záverom súdu I. stupňa. To, že obžalovaný spáchal skutok pod bodom I. vyplynulo aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, poukazujúc nie len na výpoveď poškodenej G. C., ale aj na výpovede svedkov G. E. a C. W.. Súd I. stupňa sa taktiež správne vysporiadal aj s konaním obžalovaného, ktoré bolo riešené v priestupkovom konaní a preto vulgárny obsah listu správne vyhodnotil, že obžalovaný tento list nepísal len „zo srandy“ a jeho konanie vyhodnotil správne tak, že vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu nielen o život, ale aj zdravie. Tu súd I. stupňa správne konštatoval, že obžalovaný sa poškodenej nevyhrážal iba smrťou, ale aj spôsobením ťažkej ujmy na zdraví, vychádzajúc z konštatovania obžalovaného v liste, aby si poškodená zabezpečila invalidný vozík. Správne tak, ako už bolo uvedené, súd I. stupňa vyhodnotil, že daný trestný čin nebolo možné kvalifikovať aj ako konanie z pomsty, pretože takýto osobitný motív nevyplýval ani z výpovede samotnej poškodenej a ani z ďalších zabezpečených dôkazov.

Pri ukladaní tak druhu, ako aj výmery trestu, súd I. stupňa správne vychádzal z kritérií uvedených v ustanovení § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. a bral do úvahy nielen spôsob spáchania trestného činu, ale aj jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy. V tomto smere poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol už súdne trestaný a to za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 03.08.2016 so skúšobnou dobou 2 roky, v rámci ktorej sa osvedčil. Správne súd I. stupňa poukázal aj na tri priestupky, ktoré spáchal obžalovaný voči rovnakej poškodenej G. C.. Pri zisťovaní existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd I. stupňa správne nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. Aj odvolací súd tak, ako súd I. stupňa v prípade obžalovaného zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko bol už obžalovaný odsúdený a toto odsúdenie nemá zahladené. V danom prípade súd I. stupňa teda správne ukladal trest odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a ukladal tak trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 4 mesiace až 1 rok. Vzhľadom na osobu obžalovaného tak správne ukladal trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov. Aj odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že v danej veci nebolo potrebné pôsobiť na obžalovaného represívne, ale len trestom výchovným a preto sa stotožnil aj s uloženou skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe. Taktiež sa odvolací súd stotožnil s uloženou povinnosťou a príkazom tak, ako boli uložené súdom I. stupňa.

Čo sa týka konania obžalovaného pod bodom II. obžaloby, súd I. stupňa správne vyhodnotil, že konanie obžalovaného popísané v danom skutku nebolo možné kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zák., teda že obžalovaný poškodenú prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie, život alebo zdravie jej blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jej života tým, že vyhľadával jej osobnú blízkosť, sledoval ju a kontaktoval ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jej vôli a mal spáchať taký čin z osobitného motívu - z pomsty.

Za konanie v dobe od januára 2018 do 05.12.2018 bol obžalovaný už postihnutý v rámci priestupkového konania a tak súd I. stupňa správne považoval túto časť skutku za právoplatne vyriešenú. Konanie v dobe od 05.12.2018 do 03.12.2020 nemal súd I. stupňa za preukázané, pretože nebolo preukázané ani zasielanie žiadnych správ cez nejakú elektronickú službu od obžalovaného k poškodenej. Čo sa týkalo ďalších správ so sexuálnym obsahom, tieto súd I. stupňa správne vyhodnotil, že vzhľadom na podobnosť štýlu správ, ktoré poškodenej obžalovaný písal v minulosti, bez podpory ďalších dôkazov, nie je postačujúce pre vyslovenie záveru, že správnu písal obžalovaný a tak ho uznať vinným na základe podanej obžaloby.

Súd I. stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov v tejto časti napadnutého rozsudku správne poukázal na vykonané dôkazy a správne ich aj vyhodnotil v tom smere, že v konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok tak, ako bol uvedený v bode II. obžaloby. Uvedené správne viedlo súd I. stupňa k oslobodeniu obžalovaného v zmysle § 285 písm. a/ Tr. por.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolania obžalovaného ako aj prokurátora ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.